

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemni nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst 2.50 Din, večji inserati petit vrsta 4.— Din. Popust po dogovoru Inseratni davek posebej.

«Slovenski Narod» velja letno v Jugoslaviji 240.— Din, za inozemstvo 420.— Din.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

Upravljeništvo: Knaflova ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

Dva jugoslovenska parlamenta Seja kluba KDK v Zagrebu — Seja okrnjene Narodne skupščine v Beogradu

V Zagrebu so se zbrali zastopniki prečanskega naroda ob nepopisnem oduševljenju vsega prebivalstva, v Beogradu pa hegemonistične stranke v skoro pogrebnem razpoloženju. — Zgodovinska resolucija poslanskega kluba KDK. — Zemljoradniki in radikalni opozicijalci se skupščinske seje niso udeležili

Zagreb, 1. avgusta. Z današnjim tem postaja slavný zagrebški Markov trg pozorišče veleposembnih novih zgodovinskih dogodkov. Oči vse države, zlasti vseh prečanskih Hrvatov in naprednih Slovencev ter važnejših političnih centrov inozemstva so danes uprte v hrvatski sabor. V vsej prečanski javnosti in zlasti v Zagrebu kot srcu mladega prečanskega pokreta za dosego svobode in ravnoopravnosti, je danes jasno, da mora biti konec desetletne kolonialne podrejenosti. S sklicanjem okrvavljenie in okrnjenje Narodne skupščine in zopetnim imenovanjem stare vlade je Beograd vrzel Zagrebu rokavico, ki jo Zagreb kot prečansko središče energično sprejema. Na provokacijo s sestankom okrvavljenega parlamenta odgovarja KDK z današnjo sejo v Hrvatskem saboru.

Včeraj popoldne je poslovni odbor KDK nadleževal svoje razprave, na katerih so bili dolожeni že glavni obrisi sklepov, ki bodo storjeni danes in prihodnjem dne. Večina sklepov bo zaupnega znamenja, kar je razumljivo, ker vladu že sedaj čaka, kako bi mogla preprečiti njih izvedbo. To, da jih ne bodo obešali na veliki zvon, bo v veliki meri pripomoglo k njihovemu uresničenju.

Jutro zgodovinskega dne

V takem razpoloženju je napočil današnji zgodovinski dan. Zagreb je v sestani oblikoval. Vse hiše so okrašene z zastavami in cvetjem. Trgovine so bile zaprte že mnogo pred 10. popoldne. Po ulicah je vladala že na vse zgodaj izredna živahnost kakor ob najslavnostnejših dneh. Proti Markovemu trgu so se vse ne prestano ogromne množice meščanstva, omladincev in narodnega ženstva, ki so napolnile ne le ves prostorni trg, marveč tudi vse sosedne ulice.

Že od 8. zjutraj dalje so se začele vrstite omladinske povorki med neprestanimi ovacijami in vzklikom hrvatskega sabora, hrvatskemu in KDK. Prihajajoče poslanke KDK je večino glava množica sprejemala z viharnimi ovacijami. Navdušenih ovacijs so bili delčni zlasti tudi slovenski napredni poslanci.

Ovacije poslancem

Ze snoči so prispevali poslanci dr. Žerjav, dr. Kramer in Iv. Pucelj, davi pa dr. Pivko in Urek, dr. Žerjav in dr. Kramer sta imela snoči še daljši sestanek s Sv. Pribičevićem.

Ob 8. zjutraj se je sestal v sabornici poslovni odbor KDK. Glavna točka današnje seje je bilo poročilo Sv. Pribičevića o političnem položaju. K temu delu seje bodo imeli dostop tudi novinarji. Nato bodo sledile ostale točke dnevnega reda, predvsem poročila posameznih narodnih poslancev o razpoloženju naroda ter razprava o sklepih. Sklepi, ki bodo za javnost, bodo objavljeni v obliki rezolucije.

Posebno viharnih ovacij je bil deležen ob svojem prihodu Svetozar Pribičević, ki so ga narodne dame in omladinci obiskali s cvetjem. Nad vse prišrčne so bile tudi ovacije rekonvalescentoma poslancem Ivanu Grandji in dr. Pernarju, ki sta prišla skupno.

Mesec je tekom vsega popoldne prihajalo neprestano na Markov trg v pričakovanju, da bodo opoldne voditelji KDK izpregovorili množici.

Dopoldne se je govorilo, da bosta današnji seji v sabornici prisostvovala tudi federalistična narodna poslanca dr. Trumbić in dr. Pavelčić.

Armada novinarjev

Za današnjo sejo KDK v hrvatskih sabornicah je vladalo tako med domačimi, kakor tudi med inozemskimi novinarji največje zanimanje. Med drugimi so bili navzoči zastopniki londonskega

lista »Times«, »Neue Zürich Zeitung«, nadalje poljskega, avstrijskega, nemškega in italijanskega tiska. Beograjski listi so poslali v Zagreb svoje posebne poročevalce.

Manifestacije meščanstva

Množica je pred saborom v dopoldanskih urah vedno bolj naraščala ter prepevala rodoljubne pesmi. Povsed so vihrali hrvatske in državne zastave. Pogled na Markov trg je bil naravnost veličasten. Vladalo je nepopisno navdušenje in neprestano so se ponavljali vzviki KDK, hrvatsku ter proti beograjskim hegemonistom. Mnogo tiščiglava množica se je med sejo formirala v velik sprevod, krenila z Markovega trga po zagrebških ulicah in manifestirala za ideje KDK.

Med tem se je v stranski saborni dvorani sestal poslovni odbor KDK. Konferenci so poleg ožjih članov poslovne odbora prisostvovali tudi drugi ugledni člani KDK, med njimi dr. Maček, Vilder, dr. Kramer in Ivan Pucelj.

Med tem je bila že pripravljena velika saborna dvorana, v kateri so bile klopi in predsedniška miza okrašene s cvetjem. Po dvorani so bili razmeščeni tudi fotografij filmski operater, da posnamejo prizore zgodovinske seje. Pred poslopjem pa je ogromna množica neprestano manifestirala.

Otvritev seje

Seja je pričela ob 11.45. Udeležilo se je 72 poslancev KDK, docim so se ostali opravili, večinoma radi bolezni. Sejo je otvoril Svetozar Pribičević, ki se je v svojem uvodnem govoru spominjal bolnega Stepana Radića ter mu

želel skorajšnje ozdravljenje. Vsi prisotni so prizredili Stepanu Radiću na vdušene ovacije. Nato je Pribičević prepustil vodstvo seje poslancu dr. Mačku ter podal v enourinem govoru poročilo o političnem položaju. Niegov govor je po svoji ostri formulaciji sedanjega političnega položaja in moralnih teženj KDK ter škodljivih stremiljnih beograjskih hegemonistov napravil na vse prisotne načeljivo vtis.

Govor je bil večkrat prekinjen z burnimi ovacijami.

Oduševljenje sprejeta resolucija

Po končanem poročilu je dr. Maček prekinil sejo za 10 minut, da konča poslovni odbor končno stilizacijo resolucije. Po zopetni otvoritvi je bila prečitana in nato soglasno in z burnim odobravanjem sprejeta zgodovinska resolucija, ki jo objavljamo posebej.

Po sprejemu resolucije je bila seja zaključena. Prihodnja je bila napovedana za jutri popoldne z dnevnim redom: Nadaljevanje sklepanja o organizaciji naše zmage v narodu.

Ko se je predsednik Pribičević v spremstvu drugih vodilnih poslancev KDK pojavil na balkonu saborne zgradbe, je izbruhnila desetična glava množica na Markovem trgu v nepopisne ovacije. Množica je odpela odkritih »Lepo našo domovino«, nakar je Jos. Predavec prečital na seji sprejetu resolucijo, ki je izzvala med množico viharno odobravanje. Na koncu je Predavec pozval narod, naj se mirno razide.

Ko so poslanci odhajali iz sabornice, jim je množica prirejala neprestane velike manifestacije. Ljudje so se le polagoma razhajali. Vse popoldne ni prišlo nikjer do nobenega incidenta.

Borba do popolne zmage!

Zgodovinska resolucija današnje seje poslanskega kluba KDK — Hegemonizem uničil sadove 1. decembra 1918. I.

Bi bili z razsodbo kaznovani vsi udeleženci in intelektualni krivci skupščinskega zločina, in ki bi z razpisom in izvedbo svobodnih politiv ustvarila možnost, da se načrtovano izjaviti o svoji bodoči usodi.

5. V nasprotju s tem predlogom in s posojom nekaterih prečanskih strank, ki zlobijo vero v politične svrhe, je bila ustavljena hegemonistična vlada srpskih strank, ki je sklicala sejo Narodne skupščine, v kateri je bilo izvršeno strašno umorstvo z namenom, da ta skupščina nadaljuje delo in sprejme zakone za celo državo in za hrvatski narod še posebej brez njegovi zakonitih predstavnikov, nam pa v tej skupščini zajamčena ne samo svobodna beseda, temveč niti življenje.

Ugotavljajoči te dejstva, je KDK sklenila:

1. Da okrnjena Narodna skupščina, sklicana na zgodovinski in 1. avgusta 1928 v Beogradu, ni pooblaščena sprejemati sklepe, ki bi bili sprejeti, zlasti pa finančne obveznosti, ki bi jih naložili narodu, proglašamo za nedovoljene in neobvezne za prebivalstvo prečanskih krajev, ki ga predstavljamo in za hrvatski narod še posebej.

2. Ugotavljamo, da sta kraljevini hrvatski in Črna gora, kakor tudi vse narodne individualnosti, ki so bile zastopane v Narodnem Vetu, prostovoljno vstopile v državno zajednico s kraljevino Srbijo, ne da bi se pri tem odrekle svojim zgodovinskim državnim in narodno-političnim individualnostim v korist katerekoli druge izmed zdrženih pokrajiny, temveč samo v korist državne skupnosti in da sta bila ta korak od 1. decembra 1918 in ustava od 28. junija 1921 izrabljena za utrditev hegemonije biv-

še kraljevine Srbije nad vsemi ostalimi pokrajnimi in narodnimi deli. Zato ugotavljamo, da je v narodni zavesti dosedanja državna ureditev v celoti uničena z znanimi dogodki in da smo odločeni voditi odločno borbo za novo državno ureditev, ki bo zjamčila popolno ravnoopravnost vseh navedenih individualnosti. Nadaljni sklepi v tej smerni bodo storjeni, ko bo predsednik Ste-

pan Radić v položaju sedeževati z našim delom.

KDK poziva vse politične stranke in skupine v prečanskih krajih, naj se pridružijo tej njeni akciji v borbi za enakost in ravnoopravnost od kmetskega naroda v Srbiji po pričakuje, da bo s svojim zadruženjem pospešil zmago teh velikih načel, ki edine morejo rešiti rašo državno zajednico.

Okrnjeni beograjski parlament

Današnji seji ni prisostvovala niti polovica poslancev — Demonstrativno so izostali zemljoradniki in radikalna opozicija.

— Beograd, 1. avgusta. Zgodovinski zasedanje zastopnikov prečanskega naroda v Zagrebu je porinilo današnjo sejo Narodne skupščine, ki se je po zelji beograjskih hegemonistov danes prvič po groznom umoru hrvatskih poslancev zopet zvesta. Toda to ni več ena Narodna skupščina, ki naj bi bila po ustavi predstavnica celotnega naroda, marveč samo še njeni ostanki, žalostna slika v desetem jubilejnem letu narodnega ujedinjenja in osvobojevanja.

Zemljoradniki in radikalni nezadovoljni niso navzoči

V tej Narodni skupščini so se zbrali le najizrazitejši zagovorniki velikosrbske hegemonije. Lahko se reče, da v tej Narodni skupščini ni bilo niti enega iz med tistih, ki si že velike in močne Jugoslavije na znotraj in na zunaj. Seje se niso udeležili srbski zemljoradniki, ni jih prisostvovali socialistični poslanec Petean, niso se načrtovali tudi oni radikali, ki uvidevajo, da posamezni sestanki okrvavljenje Narodne skupščine po vsem tem, kar se je dogajalo o priliku zadnje vladne krize, še hujšo provokacijo vse poštene prečanske javnosti pred vsem pa Hrvatov. Pristaši radikalnega glavnega odbora so poslali na sejo le tri svoje zastopnike v svrhu kontrole, večina njihovih poslancev pa si je v galeriji ogledovala žalostno sejo. Kljub temu, da je bila ta seja Narodne skupščine tako daleko-sežnega pomena za nadaljnji razvoj razmer v Jugoslaviji, so bile diplomatske lože popolnoma prazne. Nekaj časa je prisostvoval seji le albanski poslanec g. Stila. Tudi to je dokaz, da nezainteresirani zastopniki tujih držav ne priznavajo več moralne upravičenosti obstoja hegemonističnega parlamentarnega predstavninstva.

Prazne poslanske klopi

Naravnost praznenja pa je bil pogled na prazne poslanske klopi v skupščinski dvorani. Radikali, klerikalci in demokrati so sicer razdelili po klopih, kjer so nekoč sedeli predstavniki prečanskega naroda. Skušali so zakriti na mesta, kjer se še poznajo sledovi Radičevih krogov.

Enourna zakasnitev

Seja okrnjenega parlamenta je bila sklicana sicer za deseto uro popoldne, toda očvidno so vladinoci čakali na to, kaj bo sklenili zemljoradniki, da bi se na ta način izognili nepopisno mučnemu vtisu, da bi beograjski parlament brez vsake opozicije. Ko pa so izvedeli, da zemljoradniki nočejo več sodelovati v okrvavljeni Narodni skupščini, ki je z umorjem najidealnejših predstavnikov hrvatskega naroda izgubila zaupanje večine jugoslovenskega ljudstva, so se končno odločili, da otvorijo sejo sami. Ob 11. so zabrneli skupščinski zvonci in nekam plasči, nemo so prihajali hegemonistični poslanci v dvorano. Ni bilo pričakovati ovacij, ne vzklikanja in ploskanja, ka-

kor so ga bili deležni poslanci KDK v Zagrebu. V zraku je bilo čutiti naraščajočo nervoznost, napetost in negotovost.

Prihod vlade

Ko se je tako zbralo jedva okrog 150 poslancev, je stopil ob 11.10 v dvorano predsednik Narodne skupščine dr. Perić, takoj za njim po coklopna vlada z dr. Korosecem na čelu. Predsednik Narodne skupščine in vsi ministri so bili v svečanih črni oblike. Dr. Korosec je tisto sedež na svoje mesto.

Odobren zapisnik o seji 20. junija

Votlo so odmevale besede predsednika, ko je brez formalnosti otvoril sejo, ter odredil čitanje zapisnika. Zapisnik končuje tam, ko je Punisa Račič stopil na govorniški oder in zakljal: »Kdor se postavi med mene in Pernarja, ga ubijem!« Zapisnik nato ugotavlja, da je predsednik na te besede takoj prečinal sejo in zapustil dvorano. O zločinu Punisa Račiča, o umoru hrvatskih poslancev ne omemba zapisnik niti besedice. Vladna večina je na poziv predsednika ta zapisnik brez debate odobrila.

Nato so bili prečitani ukazi o ostavki Vukčevićevem v imenovanju Kosarčeve vlade, o imenovanju dr. Šumenkoviča za ministra brez portfelja in zastopnika zunanjega ministra ter ukaz o ostavki in zopetnem imenovanju dr. Letice za državnega podstajnika v finančnem ministrstvu.

Zalni govor predsednika dr. Perića

Nato je povzel besedo skupščinski predsednik dr. Perić, ki se je v kratkem govoru spominjal obrež umorjenih hrvatskih poslancev in obzaloval in obsojal zločin Punisa Račiča. Svoj govor je zaključil z izrazom sožaljne rodbinam umorjenih poslancev in z izrazom želje, da bi ranjeni poslanci popolno okrevali.

V zbornicni navzoči poslanci so poslušali predsednikov govor stoje. Bila pa je grenačka ironija, da je obsojal zločin tudi eden izmed poslancev, katerih izročitev zahteva sodišče radi suma sokrivke na Račičevem zločinu. Navzoč je bil tudi demokratski poslanec Jovanović-Lune.

</div

Enodušnost hrvatskega naroda s KDK

Sodba hrvatske javnosti o današnjem zgodovinskem dnevu. —

Danes sta se setala v Beogradu okrvavljeni narodna skupščina, v Zagrebu pa v blvšem hrvatskem saboru klub poslanec KDK, ki so bili z revoljerji pregnani iz beograjskega parlamenta. Vsa pozornost, ne samo jugoslovenske, ampak tudi evropske javnosti je danes obrnjena na Zagreb, od koder se z nestrpnostjo pričakujejo sklepi KDK o njenih nadaljnih ukrepih.

V hrvatski javnosti, zlasti pa v Zagrebu se je danes manifestirala popolna enodušnost vsega prebivalstva z zastopniki Kmetsko - demokratske koalicije. Ta enodušnost je razvidna že iz današnjih zagrebskih listov, ki vsi pozdravljajo današnjo sejo KDK v blvšem hrvatskem saboru kot velevažen dogodek v našem notranjem političnem življenju in v boju za enokopravnost in svobodo državljanov Jugoslavije.

Tako pišejo »NOVOSTI«: »Borba, v katero stopamo, nam je bila vsiljena od slave, pokvarjene okolice, ki nam praktično in sedaj tudi že teoretično odrekli pravico, da bi bili v svoji državi polнопravnih državljanov. To borbo, ki so nam jo vsili, moramo sprejeti tako kot Hrvati in Srbji, ki se nočejo, ne morejo in ne smejijo sprijazniti s svojimi podrejenimi položajem v lastni državi, kakor tudi kot ljudje, ki branijo svojo čast in človeško dostojanstvo. In to borbo moramo izvesti do konca. Nočemo »ampuntacije«. Mi nismo velezdajniki. Velezdzalniki so pristaši »ampuntacije« in oni, ki jo predlagajo. Ti pa so danes v vladni, čeprav bi morali biti v temnici, ako bi v tej državi zakon veljal za vse enako. Mi zahtevamo samo ravnopravnost Hrvatov. Srbov in Slovencev, enako vseh državljanov, toda popolno enakost in popolno ravnopravnost. Ker pa ta ravnopravnost in enakost nista dovolj zasigurani z ustavo, kakor smo to občutili na svoji koži in se prepričali s svojo krvjo, prelito od predstavnika hegemonije, zahtevamo revizijo ustaw. Hrvati in prečarsi Srbi hočemo biti gospodarji na svojem. In o tem se bodo posvetovali zastopniki KDK na svojem zasedanju v starri naši hrvatski sabornic na Markovem trgu. Pozdravljamo jih na teh teh, na katerih je vzniklo ujedinjenje, da nam sedaj po desetih letih vznikne tudi prava svoboda.«

»Jutranji list« piše: »Notranji minister dr. Korošec je baje vršil voljo naroda, ko je ustavil ubijati sredi Beograda omladine, ki so klicali kralju in domovini ter peli narodne himne. Toda narod, ki bi priznal, da so Puniša Račiči in njegovi tovariši, njegovi predstavniki, bi bil narod razbojniki, mo-

rilevci in ničrednežev. Po logiki teh naših parlamentarcev predstavljajo narodni poslanci, ki sede v okrvavljeni Narodni skupščini, voljo večine naroda in zato naj bi bili njihovi sklepi merodajni. Toda volja ljudi iz te družbe je bila, da se pomore hrvatski zastopniki v Narodni skupščini in po tej logiki je to bila volja naroda. Vemo, da tega Hrvata niti Srbi-prečani niso hoteli, radi česar na jih bi bila to volja Srbov in Srbije. Toda tega mi ne trdim in ne dopuštam, ker nečemo Srbov v Srbiji proglašiti za morilce, ker gotovo ni bila njihova volja, da se Hrvati iz beograjske skupščine izzenejo z revoljerjem. To je bila volja hegemonistične kliske, ki je potisnila državo navzdol in ki jo tira s pospešnim tempom v propad, da čim prej pade in se razbije. Tovariši teh ljudi bodo 40 dni potem, ko so bili umorjeni hrvatski zastopniki, govorili jezuitske govore o veličini padlih narodnih mučenikov ter ne bodo niso dovolj besed za obšodo svojega tovariša Puniša Račiča in to v istem času, ko bodo njegovi tovariši sedeli kupno z njimi v poslanskih kloplah.«

»MORGENBLATT« piše: »Pogledi naroda iz države, pogledi vsega naroda Hrvatov, Srbov in Slovencev danes niso obrnjeni na Beograd, marveč na Zagreb. Ni poveličevanje samega sebe, ako se to odkrito in jasno pove. Hrvati stote danes v srednjični splošnega zaničanja. Ničesar nemogočega in nezaslišanega ne zahteva. Zahteva vsem povdarnikom v tej državi ono stalische zase, ki jim pripada po njihovih duševnih in materialnih sposobnosti. Večjo toleranco, kakor so jo Hrvati doslej pokazali, je težko mislit. Večjega samozatajevanja od kakega naroda ni mogče zahtevati, kakor ga so pokazali Hrvati, ki so se zaradi celokupne države odrekli svojemu imenu ter priznali kot Jugosloveni. Tega niso storili v mešetariju, temveč odkrito in ponosno. Kako razočaran morajo biti, kako težko morajo občutiti, ako se v lastni državi vidijo ožigane kot sužnje. Ne sposodarji v svoji hiši, temveč potrežljivi kolonisti naj bodo. Postavili niso samo tisočletne zgodovine Hrvatov na preizkušnjo, temveč izzivali so tudi njihova čustva, ponos in kulturno zavest sodobnega človeka. V Beogradu niso razumeli ustrežljivosti Hrvatov ter so jo zaigrali. Zborovanje, ki se danes vrši v Zagrebu na zgodovinskem Markovem trgu, bo znova združilo hrvatski narod s Srbji in Slovenci. Naj pomaga Bog odgovornim, ki se bodo zbrali v prostorih, kjer se je izpolnila že marsikaka usoda naroda Hrvatske in Slovanije in kjer se bodo sedaj izvršile tudi za druge dežele tostran. Donave, Save in Drine važne stvari!«

Samomor modistinje Minke Hrovatove

Modistinja Minka Hrovatova se je danes zjutraj v svoji spalnici zastrupila s plinom. — Vzrok samomora so baje finančne težkoce.

Danes zjutraj so prebivalci hiše na Jurčevem trgu št. 2 začutili v veči izredno močan smrad po svetlinem plinu, toda nihče ni temu posvečal posebne pažnje, ker je vsakdo mislil, da se je pač nekje v bližini pokvarila plinska napeljava, ki pa jo bodo že delavci mestne plinarne popravili. Okrog pol 8. ure sta prisli pred omenjeno hišo učenki modnega saloma Minke Hrovatove in nekaj čakali, da se odpovedajo zadnja vratna trgovina v veči. Njihova delodajalka Minka Hrovatova je imela namreč običaj, da je vsako jutro trgovino odprla z zadnje strani in pustila učenki v lokal. Toda danes sta čakli zaman. Ko sta pa prisli v večo in začutili plin, sta takoj začutili nesrečo. Odsli sta na dvorišče, kamor vodita iz kuhinje Hrovatove dve precej visoki in široki okni. Nekaj časa sta trkali na zelenju kuhinjske vrata in na okna, toda ker le ni hoteli biti Hrovatove iz njenega stanovanja, sta poskušali priti v stanovanje skozi eno od dvoriščnih oken, ki je bilo zgoraj le príptro. Po manjšem naporu se jima je to tudi posrečilo.

Prava se je splazila v stanovanje 18letna učenka Fani Ponikvarjeva, ki je napravila nekaj korakov proti drugi sobi, kjer je imela Hrovatova svojo spalnico. Toda moral je vrniti preko precej prostorne kuhinje k oknu, kjer jo je močni plin pričel omamijati. Nekako sredi kuhinje se je pa nenašoma onesvestila in pada ob kuhinjski mizi na tla. Njena tovarišica je opazila veliko nevarnost, v kateri se je Ponikvarjeva nahajala in je takoj odhitela poklicat ljudi v hiši in na ulici.

Nemudoma je prihitelo na dvorišče nekaj moških, ki so se splazili skozi okno v stanovanje in odprli dvojna kuhinjska vrata. Onesveščeno Ponikvarjevo so prenesli na sveži zrak na dvorišče, kjer je pričel obujati k življenu neki ljubljanski učitelj s pomočjo umetnega dihanja. Po deset minut trajajočem naporu se mu je posrečilo dekljico spraviti in zavesti. Medtem je bila o nesreči obveščena mestna reševalna postaja, ki je takoj odpolnila na Jurčevem trgu svoj rešilni avtomobil. Onemogoč učenko so naložili v avtomobil in jo v najhujšem diru odpeljali v splošno bolničko. Zdravnik si je takoj nudili potrebno pomoč in se na haja Ponikvarjeva že izven nevarnosti.

Okrog četrtna na 9. sta prispeval iz mestne plinarne vodilni monter Albin Magister in Avgust Vanelli, ki sta takoj zaprla do kramja odprtjo plinsko napeljavko. Ugotovila sta, da je moralo v času od 20. ure sinoči do njunega prihoda uiti iz plinske cevi v stanovanje nad 100 kubičnih metrov plina, ker sta po plinomeru, ki se nahaja v trgovini, videla, da je uhajal plin v množini po deset kubičnih metrov na uro. V vsem stanovanju in v trgovini Hrovatove je bilo toliko

vendar pa je ona vložila proti sklep sodošča tekrur. Klub temu pa je omenjenega dne okrog 13. ure prišel sodni eksekutivni organ z dvema postreškom v lokal Horvatove in je napovedal izvršitev sodbe prisilnega potoka.

Hrvatova je dobila nenadoma živčni napad. Vsa razburjena je pograbila pripravljeno sekiro in je sodnega organa in oba postreška s silo odpidala. Nato se je v lokal zaklenila in čakala za štipami pri vrati, kaj se bo zgordil. Radi intervencije policijskih stražnikov se je Horvatova še bolj razburila. Čim se je stražnik približal vratu, je treščila s sekiro v debele šipe vrat in jih razbila na drobne kose. Razbilna je tudi šipe omar v lokalju. Na trgu se je tedaj nabrala ogromna množica ljudi, ki je glasno dajala duška gorjanju radi postopanja napram Horvatove, ki je bivala v hiši že nad 14 let. Predno so mogli stražniku razdražljivo, krčevito se brančo Horvatovu, toda tega ni doseglo 150.000 Din, da katere pa ni imela nikakega kritja. Konkurz je bil čez dni tudi res otvoren.

Danes dopoldne, kmalu po komisijenem policijskem ogledu, je prišel pred lokal svoje nesrečne hičere njen starci sivolasi oče, ki je krčevito plakal. Se tekmo dopoldanskih ur je prispeval tudi sodna komisija, ki je lokal odprila in ugotovila podrobnosti. Truplo nesrečne Horvatove prepeljejo na stanovanje, odkoder se bo vršil pogreb.

Pisane zgodbe iz naših krajev

Umor pri Dunaju in Hafner. — Velik vrom v Zagrebu. — Nočni napad pri Novem Sadu. — Poskušen samomor mlade frizerke.

Kakor smo že poročali, so našli dne 17. t. m. zjutraj v »Lainzerthiergartnu« pri Dunaju umorjeno neko mlado žensko. Obdukcija je ugotovila, da je bila ženska ustreljena iz samokresa kalibra 6.25. Identitete te žrtve še da danes ni bilo mogoče dognati. Sklepa se le, da je starca 20 do 25 let. Takoj po tej strašni najdbi dunajske policije je prišla na Dunaj od zagrebškega redarstva tiračica za pobeglim defravantom Zvonimirjem Hafnerjem, carinskim uradnikom, ki je poveril na zagrebški glavni carinarnici okoli 1 milijon dinarjev in pobegnil s svojo ljubico Marijo Junakovičevou. Hafner je pobegnil na Dunaj in se nastanil z Marijo Junakovičevou v hotelu Post. Dan pred prihodom tiralice sta pa oba odpotovala z Dunaja. Vratar hotela Post je spoznal v umorjeno žensko, ki so jo našli v Lainzu, spremjevalko defravanta Hafnerja. Mislijo se, da je zato najprvo, da je umorjena identična z Marijo Junakovičevou, ki se je hotel Hafner na ta način odkriti. Po fotografiji in opisu Junakovičeve so pa kasneje ugotovili, da umorjena ni Hafnerjeva ljubica iz Zagreba. Nastale so še druge kombinacije. Mogoče je bila umorjena kaka druga Hafnerjeva ljubica, katere se je hotel znebiti. Dunajska policija je objavila sliko umorjene v dunajskih časopisih, pa je nihče ni prepoznał. Po mnogih znakih, ki so jih našli pri umorjeni, sudi dunajska policija, da ni Dunajčanka in tudi ne Avstrijka, temveč inozemka, najbrž Jugoslovanka. Zato je dunajska policija poslala zagrebški fotografijo umorjene in neke predmete, katere so našli pri njej. Navzlič temu ni mogoče ugotoviti identitete tako zagonečno umorjene mlade ženske. Zagrebška policija že več dni neumorno preiskuje, da ugotovi, kdo je umorjena, ki je 160 centimetrov visoka, vitkega telesa in kostanjevih las. Lase ima pristržene na bubi-frizuro, ima sive oči in ovalno lice, nos obrnjen navzgor in lepo negovane zobe. Oblečena je bila v obliko iz volnenega ripsa z vložkom iz krepljenega plina in kvadratnimi čipkami. Nosila je nizke čevlje s spono in znamke L. Morton, Milano, Genova, Trieste. Na prshlju umorjene so našli ostanke že ogorelega slamnika, pod vratom trupla je bila spona za pas in 30 cm od trupla šoplas. Na desni roki je nosila zlato verižico, ki je francoskega ali italijanskega izvora. Verižica je okrašena z rubini in cefirji. Pri umorjeni so tudi našli stekleničico, v kateri je bil bencin. Zdelen se je, kakor bi hotel morilc svojo žrtev sežgati. Fotografijo umorjene ženske prinašajo tudi zagrebški listi. Dunajska policija je poslala slike tudi vsem drugim državam. Pobeglega Hafnerja se vedno iščejo, vendar brez uspeha. Za njim in za njegovo ljubico je bil nekoličin našel.

V tem je prispevala policijská komisija, obstoječa iz policijskega nadzornika Ljubica vratna v policijskega zdravniku dr. Avramoviču. Ko se je plin vsaj iz kuhinje in iz spalnice nekaj razkalil, da komisija odšla v tretjo sobo, v poslovni lokal Hrovatove. V sobi je vladal precejšen nerед, pri vratih v trgovino pa je ležal na tleh na hrbitu popolnoma iztegnjena Minka Hrovatova. Uslužbeni mestnega pogrebnega zavoda, ki se so pripeljali na trg z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je bilo popolnoma iztegnjeno, obe roki pa je imela položeni na trgu z zaprtim mrljškim vozom, so na odredbo dr. Avramoviča prenesli truplo v kuhinjo, kjer je bil nekoličin boljši zrak.

Hrvatova je izgledala, kot da bi bila še vedno živa in kot da bi spala. Obraz ni bil nizčemljiv, lica so bila močno zarvela, oči zaprite in usta nekaj odprtih. Telo je b

Dnevne vesti.

Z našo univerzo. Za kontraktualnega docenta na tehniški fakulteti ljubljanske univerze je imenovan od 1. marca 1928 za dve leti proti letni nagradi v znesku 27.900 dinarjev dosedanja kontraktualni docent iste fakultete Vasilijs Isajevič; v višo skupino je pomaknjen docent filozofske fakultete dr. Roman Kenk.

Izpremembe v naši vojski in mornarici. Napredovali so: v pehoti za polkovnika podpolkovnik Vekoslav Verderber, za podpolkovnika majorji: Julij Novak, Ivan Božič in Rudolf Knez, za črnarje kapitani I. klase: Dragutin Medla, Ivan Koprivc, in Josip Bučar; za kapitane I. klase kapitani II. klase: Peter Furlan, Anton Rigi in Lojze Kumer, za kapitana II. klase poročnika Ludovika Pogačar in Edo Delak, za podporočnika narednik Leopold Lončar; v artilleriji: za majorja kapitan I. klase Peter Kiler, za podporočnika - narednika Vincenc Fortuna in Benjamin Uknar, v konjenici za majorja kapitan I. klase Radomir Kravš, v inženjerski stroki za majorja kapitan I. klase Vladimir Celestin, v ekonomski stroki z administrativnega majorja kapitan I. klase Josip Pfeifer, za kapitane I. klase kapitani II. klase: Janko Rodič, Mihail Žerjav, Albert Grabnar, Ludovik Martinčič in Alojzij Krašovec, za administrativnega kapitana II. klase poročnik Matrino Fatorini, v artillerijsko - tehnični stroki za kapitana I. klase kapitan II. klase Adolf Sušek, v mornarici za mornariško - tehničnega majorja kapitan I. klase Beno Pavletič za poročnike korvetne absolventi pomorske vojne akademije naredniki: Jože Vrtačnik, Avgustin Grošelj, Lojze Šukuf, Josip Seselj, Gvidon Volj, Pavle Župan, Rajko Valant, Stanislav Štiglic, Anton Javoršek, Vinko Hudeček, Milan Zupančič, za mornariško - tehnična podporočnika vodje II. klase mašinski stroki Maks Matek in Martin Potočnik; v aktivno službo sta predvedena ekonomski kapitan I. klase Franc Dernič in rez. inženjerski podporočnik Jože Bajcar; v administrativno grano ekonomsko stroki pri mornarici sta predvedena administrativna podporočnika ekonomsko stroke Slavko Car in Dinko Beg, v pehoti je preveden zrakoplovni podporočnik Anton Oberster; za apotekarskega kapitana II. klase je imenovan poročnik Franc Kričec. — Vpokojeni so: konjeniški kapitan II. klase Dragotin Dolšek, orložniški poročnik Gabrijel Zastavnik, artillerijski kapitan II. klase Makso Drenik, administrativni podpolkovnik artillerijsko - tehnične stroke dr. Viktor Jelčnik in mornariško - tehnični poslovodja III. klase Josip Galovič.

Uredba o filozofski fakulteti v Ljubljani. Prosvetni minister je izdal novo uredbo o izpremembah in dopolnitvah dosedanja uredbe o filozofski fakulteti v Ljubljani. Te izpremembe in dopolnitve so stopile v po-nedeljek v veljavo.

Iz prosvetne službe. V višo skupino je pomaknjen član Narodnega gledališča v Ljubljani Ivan Cesar.

V naši državljanstvo je sprejet Fe-liks Srečko Reječ iz Ljubljane.

Iz zdravniške službe. Viši okrajni zdravnik v pokolu v Krškem dr. Bronislav Gallasch je bil izbrisani iz imenika zdravniške zbornice za Slovenijo, ker se je odpovedal privatni praksi.

Sprememba v gerentskem svetu v Ptiju. V svet gerentskega okrajnega sveta v Ptiju je imenovan solastnik in ravnatelj tvornice strojil v Majšpergu Karel Kubricht.

Za mrtve so proglašeni. Okrožno so-dišče v Celju je uvelo postopanje, da se proglaša za mrtvih posestnikov sin v Zaklju Melhior Funda, ki je odšel leta 1903. v Ameriko in se že od leta 1906. ne javila, in Friderik Sever, Šofer po poklicu, ki je odšel leta 1911 v Ameriko, pa že 15 let ni o njem nobenih vesti. Okrožno sodišče v Mariboru je pa uvelo postopanje, da se proglaša za mrtvo žena veleposestniškega uslužbenca v Dolnji Lendavi Marija Trojak, omogočena Sauer, ki se je seznanila med vojno z ruskim ujetnikom in odšla z njim leta 1918. neznamo kam.

Dr. Pavlovič v češkem kopališču. Bivši minister narodnega zdravja dr. Pavlovič je posetil v petek s soprogom in prijatelji Lazne Podebrady. Gosti so ga v češkem kopališču navdušeno pozdravili. Na rojstnem gradu Jurija Podebradskega je plapala jugoslovenska državna trobojnica. Dr. Pavlovič se je najbolj zanimal za sanitetne ustanove češkega kopališča.

Vseslovenska pevska zveza. Med letošnjimi glasbenimi festivalom v Pragi je bil položen temelj ustanovitve vseslovenske pevske zvez. V maju prihodnjega leta se bo vršil na poljski razstavi v Poznanju vseslovenski pevski kongres, festival in ustanovna skupščina vseslovenske pevske zvez. Prezident poljske republike Moščanski je posestil te dni Poznani, kjer je sprejet delegacijo vseslovenske pevske zvez ter ji obljubil, da prevzame pokroviteljstvo nad vseslovenskim pevskim kon-gresom in festivalom.

Nečuvano postopanje s tujci. Pišejo nam: »Slov. Narod« je objavil v eni svoji zadnji številki članek z gornjim naslovom, češ da se bo skupina nemških in avstrijskih turistov pritožila pri Dubrovacki plovbi radi nekorektnega postopanja ž njimi med vožnjo ob jadranski obali. Ni-so dobili ne obeda in tudi vode ne, ker so imeli vozne liste III. razreda. Ker se o resnicu gornjega postopanja dvojni, moram kot očividec resnici na ljubo to potrditi, ker sem slični in še hujši slučaj preživel sam. Skupina petih Slovencev se nas je peljala iz Splita na Sušak in sicer v III. razred. Nismo dobili ne obeda, ne vode. Zjutraj smo odšli nevede v restavracijo na kavo, ki smo jo tudi dobili. Pri plačevanju so nas mimo grede vprašali ali imamo II. razred. Ko smo to zanikal, je pričel nata-kar razsajati nad nami kot nad zločinci in zažugal nam je, da nas bo naznani v svrhu plačila kazni itd. To so videli in slišali tudi

nemški in češki sopotniki, ki so se zgra-žali nad takim postopanjem. Enemu na-šemu spremjevalcu je postal med vožnjo zelo slabo in sem se napotil v resta-vracijo po vodo in žganje. Natakar me je nahrali in zavrnili, da sploh nimam pravice iz III. razreda prestopiti praga re-stavracije in mi zaprošenega ni dal. Ko je opazil neki nemški turist, je sam ponu-dil svojo pomoč, ki je bila skrajno potrebná. Še več žalostnih slučajev nekorektnosti se dogaja, vendar naj ubo za danes samo to v pouk izletnikom po ladjah, da se vedo ravnat, našim oblastim pa v opomin, da takemu smarnotnemu postopanju naredi konec.

Oddaja kopališča v zakup. Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu odda v zakup svojo novo, veliko in mo-derno urejeno kopališče in sicer parno, pršno in solinčno, kakor tudi hidroterapijo s pripadajočo okrepčevalnico in brivnico. Interesenti naj vložijo ponudbe do 18. t. m.

Iz Uradnega lista. Uradni list št. 71 z dne 30. julija objavlja izpremembe in dopolnitve v uredbi o odpiranju trgovinskih in obrtnih obratovalnic, kakor tudi o de-lovnem času pomožnega osobja v dotednih obratovalnicah, pravilnik o Izpitih za ka-pitane in vodje ladij v rečnem trgovinskem brodarstvu in pravilnik za veliko in malo prodajo soli.

Krožna potovanja po Avstriji. Uprava avstrijskih zveznih železnic je izdala dne za okrožna potovanja vozne listke II. in III. razreda, ki so veljavni dva meseca in sicer z znatnim popustom za enkratno potovanje po Avstriji. Krožno potovanje se pričenja od enega kraja na avstrijski meji in vodi potnike po določeni proggi skozi Dunaj in zoper nazaj na mejo. Navadno imajo potniki za krožna potovanja na razpolago več krog in si lahko izbere poliubno progo. Poleg tega veljajo vozni listki za krožna potovanja tudi na onih progah, ki se od glavne proge krožnega potovanja odcepijo. Potniki z voznimi listki za krožna potovanja imajo znaten popust tudi na žičnih železnicah.

Zivalske bolezni v ljubljanski in mariborski oblasti. Od 16. do 22. julija je bilo v ljubljanski oblasti 61 slučajev svinjske kuge, 13 svinjske rdečice, 1 garij in 1 čebelne kuge. V mariborski oblasti je bilo 23. julija 30 slučajev svinjske kuge, 10 svinjske rdečice, 6 vraničnega prisada, 1 smrčavosti in 1 stekline.

Originalen izum ruskega emigranta.

Ruski emigrant Timofej Dahljenko, ki se

mudi sedaj v Valjevu kot lekarnar vojaške

bolnice, si že dolgo prizadeva, da bi od-

kril sredstvo, s katerim bi se lahko vsako

tedi obdržalo na vodi. Dahljenko trdi, da se

mu je to že posrečilo. Izumil je neko go-

sto zmes, s katero nameha poljubno telo,

ki se ne potopi. Na 1320 kg teže zadostuje

1 kg te zmesi, pa se dotični predmet ne

potopi. Dahljenko pravi, da bo njegov iz-

um velikega pomena za pomorski in zračni

promet, ker bodo katastrofe izključene.

Parnik s potniki se lahko v načrtnejšem

trenutku reši na ta način, da ga namežemo

z zmesjo, ki jo je odkril Dahljenko. Isto

velja za aeroplane, ki se pokvarijo in pa-

dejo na morje. Podrobnosti podatkov o

svojem izumu Dahljenko še noče objaviti.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Prejela mesečnega člana: Trgovska

zveza v Ljubljani, Starl trg 11.

Na bivališki: Podružnica Ribnica

na Pohorju 35 Din. — **III. Obračni sklad:**

Moška in ženska šentpeterska po-

državnica Ljubljana 1000 Din. — IV. Ivan

in Vrhovnikov sklad: Ana Petrovec, Sarajevo 100 Din. — V. Razni pri-

spevki: M. Watzak, Kočevje, 15 Din.

Jos. Potočnik, Ljubljana 100 Din. L. No-

vak, Vič, 100 Din. IV. Perdan našl., Ljubljana, prispevki od časa, 1000 Din.; inž. Iv.

Arh. Praga, 1000 Din. M. Mehle, Ljubljana, 100 Din. Šentjanške premogovnike, Krmelj, 150 Din. »Slov. Narod«, Ljubljana, 100 Din. Rado Kramarič, Ljubljana, 100 Din. M. B. Ljubljana, 100 Din. Tonči Ježovnik, Reka nad Laščem, 100 Din. L. Tratnik, Ljubljana, 40 Din. — **skupaj 9748 Din.**

II. Na bivališki: Podružnica Ribnica

na Pohorju 35 Din. — **III. Obračni sklad:**

Moška in ženska šentpeterska po-

državnica Ljubljana 1000 Din. — IV. Ivan

in Vrhovnikov sklad: Ana Petrovec, Sarajevo 100 Din. — V. Razni pri-

spevki: M. Watzak, Kočevje, 15 Din.

Jos. Potočnik, Ljubljana 100 Din. L. No-

vak, Vič, 100 Din. IV. Perdan našl., Ljubljana, prispevki od časa, 1000 Din.; inž. Iv.

Arh. Praga, 1000 Din. M. Mehle, Ljubljana, 100 Din. Šentjanške premogovnike, Krmelj, 150 Din. »Slov. Narod«, Ljubljana, 100 Din. Rado Kramarič, Ljubljana, 100 Din. M. B. Ljubljana, 100 Din. Tonči Ježovnik, Reka nad Laščem, 100 Din. L. Tratnik, Ljubljana, 40 Din. — **skupaj 9748 Din.**

III. Obračni sklad: Šentjanške premogovnike, Krmelj, 150 Din. — **IV. Ivan in Vrhovnikov sklad:** Ana Petrovec, Sarajevo 100 Din. — **V. Razni pri-**

spevki: M. Watzak, Kočevje, 15 Din.

Jos. Potočnik, Ljubljana 100 Din. L. No-

vak, Vič, 100 Din. IV. Perdan našl., Ljubljana, prispevki od časa, 1000 Din.; inž. Iv.

Arh. Praga, 1000 Din. M. Mehle, Ljubljana, 100 Din. Šentjanške premogovnike, Krmelj, 150 Din. »Slov. Narod«, Ljubljana, 100 Din. Rado Kramarič, Ljubljana, 100 Din. M. B. Ljubljana, 100 Din. Tonči Ježovnik, Reka nad Laščem, 100 Din. L. Tratnik, Ljubljana, 40 Din. — **skupaj 9748 Din.**

IV. Ivan in Vrhovnikov sklad: Šentjanške premogovnike, Krmelj, 150 Din. — **V. Razni pri-**

spevki: M. Watzak, Kočevje, 15 Din.

Jos. Potočnik, Ljubljana 100 Din. L. No-

vak, Vič, 100 Din. IV. Perdan našl., Ljubljana, prispevki od časa, 1000 Din.; inž. Iv.

Arh. Praga, 1000 Din. M. Mehle, Ljubljana, 100 Din. Šentjanške premogovnike, Krmelj, 150 Din. »Slov. Narod«, Ljubljana, 100 Din. Rado Kramarič, Ljubljana, 100 Din. M. B. Ljubljana, 100 Din. Tonči Ježovnik, Reka nad Laščem, 100 Din. L. Tratnik, Ljubljana, 40 Din. — **skupaj 9748 Din.**

V. Razni pri-

spevki: M. Watzak, Kočevje, 15 Din.

Jos. Potočnik, Ljubljana 100 Din. L. No-

vak, Vič, 100 Din. IV. Perdan našl., Ljubljana, prispevki od časa, 1000 Din.; inž. Iv.

Arh. Praga, 1000 Din. M. Mehle, Ljubljana, 100 Din. Šentjanške premogovnike, Krmelj, 150 Din. »Slov. Narod«, Ljubljana, 100 Din. Rado Kramarič, Ljubljana, 100 Din. M. B. Ljubljana, 100 Din. Tonči Ježovnik, Reka nad Laščem, 100 Din. L. Tratnik, Ljubljana, 40 Din. — **skupaj 9748 Din.**

VI. Razni pri-

spevki: M. Watzak, Kočevje, 15 Din.

Jos. Potočnik, Ljubljana 100 Din. L. No-

vak, Vi

Edgar Wallace:

TRIJE PRAVIČNIKI

ROMAN.

Odprl je knjigo, iz katere je čital, na poslednji strani in je vzel iz nje zganjen štuc papirja. Bilo je posebno odobrilo za sklenitev zakona, podpisano od stavovskega urada v Greenwichu z datumom onega dne pred nastopom Mirabeline službe.

To je bilo njegovo drugo najmočnejše orožje. S tem papirjem v roki bi se bil lahko že pred tednom dni poročil z Mirabelo. Listina je veljala najmanj dva meseca in le še pet dni ga je ločilo od dneva, ko se je bilo treba končnoveljavno odločiti. Kadar ta rok poteka, se Mirabela ne bo treba več batiti za življenje. Bilo je nekaj docela drugega, hladnokrvno umoriti žensko, ki bi po potem iskala policija in s čije izginotjem bi nedvornljivo prišlo v zvezo njegovo ime — ali pa spraviti clovka s poti na način, ki je bil njemu najljubši: neznanca zadeti na smrt na javnih prostorih sred množice ljudi. Ne, Mirabela še ni bila zrela za kačo. — Se ne!

Skrbno je zgenil papir, ga položil nazaj v knjigo in jel obračati liste, ko se je zdaj začulo trkanje na vratih. Vzravnal se je na stolu.

»Noter, Pfeiffer! Naprej!«

Vrata so se počasi odprla in v sobo je zdržal možak, pri čigar pogledu se je Oberzohn zdržnil in malone odreven.

»Gurther!« je zajecljal. Prvič v življenju je padel iz ravnotežja.

Gurther se je nasmehnil in prikmal, njegove oči so se upirale v Oberzohnovo spalno čepico.

»Opravil nisi ničesar — in si se vrnili.«

»Američan je mrtev, sodim,« je počasi poročal možak. »Tudi dični Pfeiffer je — mrtev.«

Doktor je nejeverno zamežkal.

»Mrtev?« je vprašal s hreščem glasom. »Kdo ti je to rekel?«

»Videl sem ga. Nekaj se je zgodilo. Kača je pičila Pfeifferra.«

Starec je srepo pogledal Gurthru v oči.

»Tako?« je rekpel polglasno.

»Umrl je zelo hitro — na običajen način,« je rekpel Gurther, ki mu je še vedno igral na obrazu glup nasmešek.

»Tako!« je ponovil doktor. »Po tem takem se je zgordila usodna pomota. Kaj smo dosegli? Američan je mrtev — Američan, ki ničesar ne pomeni, vsaj za nas ne. In Pfeiffer, ki zelo mnogo pomeni za nas — mrtev!«

»Gospod naj bo milosten njegovega pepepu!« je rekpel Gurther, čigari oči so se srepo upirale v prazno. »Vsot domov sem razmišljal, koliko boljše je, da je pogodilo Pfeifferja in ne mene. Čeprav so moji živci mnogo trpljeli.«

»Tako!« je rekpel doktor v četrtič in iztegnil roko.

Gurther je vzel iz žepa v telovniku zlato cigaretno dozo. Doktor jo je odprl in je pobral pet cigaret, ki so bile v njej, in obe polovički cigaretnega ustnika, zapri dozo in jo položil na mizo.

»Kaj naj počнем s teboj. Gurther?«

Jutri pride policija in bo preiskala vso hišo, da te najde.«

»Saj imate klet, gospod doktor. Tam spodaj je zelo prijetno. Jaz bi bil zelo rad...«

Doktor je odmahnil z roko.

»Nemogče; klet je zasedena!« je odvrgel. »Moram ti najti kaj drugega.«

Oberzohn se je zamislil.

»Aha, čoln!« je dejal po kratkem premolku.

Gurther se je še zmerom smehljal.

»Čoln! je bila majhna tovorna barka, ki so jo bili svoje dni prenesli v privatni dok firme Oberzohn & Smitts, kjer je že leta trohnela v vodi; v njej so našle zavetišče podgane in brezdomci.«

Doktor je videl kaj se odigrava v Gurthru.

»Barka se da uređiti v znosno domovanje. Dal ti bom plina da boš pregnal podgane — v ostalem ne bo trajalo delj kakor pet do šest dni.«

»Da, gospod doktor!«

»Nocoj lahko spiš v kuhanji. Sodim, da jih...«

Na vnanjih vratih je zabobnelo.

Moža sta se spogledala. Gurther se je še vedno smehljal.

»To bo polica,« je hladnokrvno rekel doktor.

Vstal je, dvignil z zofe blazino in pod njo se je pojavila odpitna. Gurther se je splazil vanjo in doktor je del bazino na prejšnje mesto. Nato je Oberzohn odcapljal k vratom in jih odprl.

»Dobro jutro, inšpektor Meadows!«

»Ali smem vstopiti?« je vprašal došec. Za njim sta stala dva stražnika, eden od njih je bil v uniformi.

»Seveda — če želite govoriti z menoj.«

Oberzohn je previdno ostal pri vratih in je spustil v sobo le Meadowsa, ki je šel pred doktorjem.

»Zahtevam od vas Mirabelo Leicestrov,« je kratko rekel Meadows. »Davi zarana so jo odpeljali z njenega doma in imam zanesljiva poročila, da je avto, v katerem je bila, pripeljal semkaj. Zunaj se v tleh pozna sledovi avtomobilskih koles.«

»Če so sledovi avtomobilskih koles, izvirajo od mojega lastnega avtomobila,« je počeno odvrnil Oberzohn. Jel je naštrevati različne znamke avtomobilov, ki jih je imel v garaži.

»In potem še nekaj. Kar se tiče avtomobilov, ki tod vozijo, naj vam povem, inšpektor Meadows, da imam finsluh. Na Henkerjevi cesti sem slišal voziti mnogo avtov, a nobenega, ki bi bil na mojem zemljišču. Vrh tega zanesljivo vem, da niste prišli semkaj zato, da bi mi govorili o ugrabilinem dekle, nego zato, da mi izdaste zločinca, ki mi je zanetil skladisce. To je tisto, kar zahtevam od vas.«

»Kar zahtevate od mene in kar boste dosegli, sta dve docela različni stvari,« je brez ovinkov odgovoril Meadows. »Nikar ne otepajte prazne slame. Oberzohn! Mi vemo čista natančno, zakaj ste se polastili deklince, ves načrt je izdan. Hoteli bi ji zabraniti, da bi pravčasno obnovili pri portugalski vladi koncesijo, ki je bila junija leta 1912 priznana njenemu ocetu.«

Podjetje inž. Dukič in drugi Ljubljani sprejme

Dr. Behounek pere Nobilovo čast

Zanimiva izjava češkega učenjaka o katastrofi »Italie«. — Dr. Behounek pravi, da je Nobile velik mož, čeprav je imel smolo. — Behounkov povratek v Prago.

Češkoslovaški učenjak dr. Behounek je prispeval s svojo sestro v pondeljek dopoldne na stetinski kolodvor v Berlincu, kjer ga je čakala njegova nevesta Ljudmila Felixova, ki je prispevala s svojo materjo iz Prage, dalje zastopniki češkoslovaškega poslanstva in konzulata, številni novinarji, fotografij in občinstvo, ki ga je navdušeno pozdravljalo. Po oficijskem sprejemu na peronu je odšel dr. Behounek v kolodvorsko čakalnicu, kjer je podal novnjem obširno izjavo o katastrofi Nobilove ekspedicije.

Dr. Behounek je zlasti naglašal, da njegove osebne svobode ni nikje omejival in da je imel glede svojih izjav o Nobilovi ekspediciji popolnoma prosto voljo. Po njegovem mnenju je delal inozemski tisk Nobilu in njegovim spremljevalcem v marsičem krivico. Dr. Behounku samemu so pripisovali izjave, ki jih sploh ni dal ali pa vsaj ne v takih oblikah, kakor so poročali nekateri listi. Mnogo nesporazumov je nastalo tudi s tem, da se novinarji in podnimi člani ekspedicije v pogovoru niso dobro razumeli. Na krovu ledolomca »Krasina« je bilo sedem novinarjev, od katerih je obvladal francoščino samo eden, vsi drugi so bili na Rusi. Venendar so ti novinarji zbirali informacije in udeležljenci v svet.

Vesti o sporih med posadko zrakoplova »Italie« niso resnične. Udeležljenci ekspedicije so ostali ne samo dobrati varški, kakršni so bili pred odhodom, marveč jih je težko življene v polarnih krajevih, še bolj bližajo. Razmerje med generalom Nobilom in švedskim učenjakom Malmgreenom je bilo skoraj krivico. Nobil je bil v zelo intimno. Malmgreen je bil Nobilov ljubljenc in sam tako se da pojasnil, da se poleg dr. Behounka udeležil ekspedicije kot edini neitalijanski član. Italia ima nedvomno izborne meteoreologe, ki bi se lahko udeležili ekspedicije in če se je Nobile klubu temu odločil za Malmgreena, je to le dokaz, kako ga je cenil in ljubil. Oba sta se tudi prisrčno ločila. Ko je Malmgreen odhalil, da Nobil je obljubil, da se vrne s posmo ekspedicijo, da reši njega in njegove tovarne, če se mu posreči došči kopno. Malmgreen je odšel po lastnem nagibu, najbrž pod vplivom prvega trenutka, ko se je zdelo, da smo izgubljeni. Prvi hip po katastrofi smo vsmisili, da smo ostali brez živil. Kmalu pa je Malmgreen z dalnogledom opazil daleč naokrog razmetane zabelejje z živili, ki smo jih tik pred katastrofo pometali iz zrakoplova. Nobile ni zapovedal Malmgreenu, naj odide pes po pomoč, marveč je bil proti njegovemu odhodu. Vsem članom ekspedicije je pa dal na prostu voljo, ali hočejo ostati pri njem ali pa oditi pes po ledu proti kopnemu. To je storil najbrž zato, ker je bil težko ranjen in ni mogel hoditi. Zato ni hotel siliti svojih tovarne, da bi tudi oni ostali pri njem na ledenu gori. Nobile je izjavil, da ostane sam na ledu s Cecioniom, ki je tudi imel zlomljeno nogo. Drugim pa je dejal, da lahko ostanejo ali odidejo.

Kar se tiče očitka, da se je Nobile sam prvi rešil z letalom, pravi dr. Behounek, da se v tem primeru ne more preprečiti Nobila s kapitanom potapljaljega se parnika, ki mora ostati do zadnjega trenutka in se zadnji rešiti. Ta teorija je zelo lepa, kadar se govorijo o njej za mizo v prijetni družbi, toda praksa je drugačna. Dva dni predno je pristal švedski letalec Lundborg na ledenu gori, smo se posvetovali, kateri udeležljenci naj se rešijo prvi. Sklenjeno je bilo, da se reši prvi Cecioni, drugi jaz, ker sem bil malone oslepel, tretji ing. Troani, ki je imel hudo mrzlico, četrtri Nobile, peti Viglieri, šesti in zadnji pa radiotelegrafist Biaggi. Ta sklep smo izpremenili, ko je Lundborg pris stal in izjavil, da mu je naročeno rešiti v prvi vrsti Nobila, ki naj bi pomagal voditi rešilne ekspedicije. Sicer se je pri tudi kmalu pokazalo, da je fizično nemogoče držati se določenega vrstnega reda. Lundborgovo letalo, ki je imelo poleg pilotov tudi opazovalca, je bilo zelo oteženo in ni moglo vzeti na krov večjega bremena. Cecioni, ki je tehtal 105 kg, Lundborg ni mogel pobrati, ker bi bil hidroplan preobeten. Zato je odletel prvi Nobile, ki je tehtal samo 68 kg in je bil najlažji med udeležljenci ekspedicije.

Kar se tiče trditve, da je Malmgreen pred katastrofo opazil na slabost stanje zrakoplova, je dr. Behounek izjavil: Malmgreen je prišel k meni in bil je zelo razburjen. Vprašal sem ga, kaj mu je in odgovoril mi je, da naj pogledam, kako težko upravlja zrakoplov. Menil je, da lahko vsak čas pademo na led. Prepričal sem se pa, da je njegovo mnenje o zrakoplovu napačno. Govorila sva dobri dve uri pred katastrofo. Hibe, na katere je Malmgreen opozarjal, nikakor niso zakrivile katastrofe. Nasprotno, zrakoplov je bil ves čas v dobrem stanju. Tudi led, ki se je nabiral na balonu, ni povzročil katastrofe. Po mojem mnenju je povzročila katastrofa nenadna velika izduba plina. Kako se je to zgodilo, ne vem. Katastrofa je bila končana v dobrih 10 minutah. Najbrž je moral nastati kak defekt v balonu. Cecioni je prvi opazil, da uhaja plin in je o tem obvestil Nobila, ki je naročil Alessandriniu, naj zrakoplov pregleda. Alessandrini je pregledal zrakoplov in izjavil, da je vse v redu. Takoj nato je nastala katastrofa in zrakoplov se je razburjal.

Na vprašanje, kaj sodi o Alessandrinijevi skupini, je dr. Behounek izjavil, da je zelo malo upanja, da bi se kdo teh nesrečev rešil. Vendar pa smatra za samo ob sebi umevno dolžnost, da se rešilna ekspedicija nadaljuje. Na vprašanje, je li bila znova potekel z Nobilom v polarne kraje, je dr. Behounek odgovoril, da bi, če bi imel čas. Po njegovem mnenju bi se udeležili ponovne Nobilove ekspedicije tudi drugi Nobilovi spremljevalci. Na vprašanje, je li čaka Nobila v njegovi domovini rehabilitacija, je dr. Behounek odgovoril, da po njegovem prepričanju Italija

ne bo ponizevala svojega velikega moža, kajti Nobile je velik mož, čeprav je imel smolo.

Na vprašanje, kaj sodi o Zappiju in Marijanu in o tem, da sta zapustila Malmgreena umirajočega na ledu, je dr. Behounek izjavil: Ne morem trditi, da je Malmgreen sam zahteval, naj ga tovarša zapustita, toda kolikor poznam Malmgreena, to ni izključeno.

Malmgreen je bil pravi gentleman kremljitega značaja Mislim, da bi si moral dati Zappi to Malmgreenovo željo pismeno potrditi, da bi lahko zdaj zavrnili vse očitke. Treba je pa upoštevati, da je bil Zappi sam v obupnem položaju. Zato se mu je najbrž zdelo pisemo potrdilo odveč. Že načelno na ledenu gori je bil zelo kritičen, a položaj Malmgreenove skupine je bil naravnost obupen. Jaz bi Malmgreena, ki je bil moj prijatelj, ne bil zapustil. Toda to trdim zdaj, ko sem že na varnem. Ce bi bil pa v Zappijevi koži, ne vem, kaj bi bil storil. Zappiju tudi očitajo, da je bil dobro oblečen, dočim je imel raznjen Mariani na sebi samo nogavice in lahko obleko. Ne vem, koliko je na tem resnici, vem pa, da sta se Zappi in Mariani, ki sta bila pred odhodom dobra prijatelja, kot takrat vrnili.

Na vprašanje, je li bi bila po njegovem mnenju rešitev mogoča tudi brez ruskega ledolomca »Krasina«, je dr. Behounek odgovoril: Živil smo imeli še dovol. V hipu, ko se je nam približal »Krasin«, smo imeli še 70 kg mesnih jedi in 30 kg čokolade. Porečja za vsekoga je znašala 300 gramov dnevno. Nisem izračunal, za koliko dni bi nam to zadostovalo, toda račun je lahek. Pač pa je bil položaj zelo kritičen, kolikor se tiče ledene gore. S te strani je nam pretila večja nevarnost, nego radi potomjanja živil. Ko so nas Rusi vzelili na krov, smo pluli mimo kraja, kjer je »Krasin« dva dni poprej rešil Zappija in Marijanja. O ledeni gori ni bilo ne duha ne slaha. Videli smo samo manjše kose ledu. Iz tega sledi, da bi se bila Zappi in Marijan lahko držala na ledu komaj 48 ur. Tudi naš položaj ni bil mnogo boljši. »Krasin« je bil edini na možnost naše rešitve. Letala so odpovedala. Glede veste, da je na parniku »Citta di Milano« nekdo umrl, je dr. Behounek izjavil, da niti na »Krasinu« niti na italijanskem pomožnem parniku ni nihče umrl.

Fizično se počuti dr. Behounek zelo dobro. Po rešitvi se je celo nekoliko zredil. Vidju mu je sicer precej opešal, vendar bodo pa njegove oči kmalu izlečene. Živčno je nekoliko razburjen in bo moral nekaj časa počivati. Včeraj ob 15.30 je prispeval dr. Behounek s svojo sestro, nevesto in njeno materjo na Maysky kolodvor v Pragi. Pred kolodvrom je bila zbrana ogromna množica občinstva, ki je prvega češkega junaka polarnih krajev navdušeno pozdravila. Na peronu so ga pozdravili zastopniki ministrstva javnih del, visokih soli in Aerokluba. Zvezčer je priredil hotel Šroubek dr. Behounku na čast banket, katerega so se udeležili številni Behounkovi prijatelji in znanci.

Ali že imate Album slovenskih književnikov? — Naročite ga pri Tiskovni zadruži v Ljubljani

Mag. št. 13.228-ref. V.

Razglas.

Mestna občina Ljubljanska prepoveduje v smislu § 1. dež. zak. 15. maja 1872, d. z. št. 16 in in §